

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

10. De annis sabbaticis in scriptura expreßis. ibid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

unitatem adiicio, ut ex tabella praecedenti Sabbaticos legales incepitos deprehendam, v.g. pro anno primo mundi, vel in terram ingressus, quarto secundum pro 99. quarto 100. pro 100. in uestigo 101; ut habeam annos Semitę legales in eundem: ut autem eliciam completos, ad numeros in praecedenti tabula referentes nec addo, nec inde quicquam tollo.

Q. V. A. E. S. T. I. O. III.

De annis Sabbaticis in scriptura expeditis.

1. Primus Scripturæ locus, qui pro Sabbaticis adduci solet est 4. Reg. 19. v. 1. Locus
29. vbi Iaias Regem Ezechiām his verbis alloquitur: comedē hoc anno, que dubius.
repens, in secundo autem anno, que sponte nascuntur: porrō in tertio anno, semi-
nū & manū. Eadem repetuntur Iaiae, 7. v. 30. Vnde Scaliger colligit annum
1. Ezechiae sabbatum: cui assentitur in primis Sethus Calvisius Scaliger
discipulus, vel ut à Pavvel nominatur, Amanuensis, quicquid aliqui dicāt,
qui forte tertiam editionem Calvisij non viderunt. Sed reclamat Petavius lib.
9. cap. 25. cum ijs. qui vno anno vastatam putant Iudeam ab Assyrijs, anno se-
cundo boues & aratoria instrumenta defuisse, ac proinde ante annum tertium
nelementem nec mensem fuisse. Aliqui ut Theodoretus censerunt, duobus an-
nistanam Iuda præde Assyrorum expositionem fuisse, ideoq; (nulla anni sabbati-
mentione facta) anno deum tertio seri potuisse. Agi hic de anno sabbati-
co disertè negant Sanctius & alii nonnulli. Ea verba ad sabbatum trahit Pa-
lodamus tract. 3. Chron. cap. 7. §. 8. sed anno 17. Ezechiae adaptat, annos sab-
baticos ab ingressu in terram dedit, ita ut quinquagesimus fuerit iubilaeus, &
sequens primus in Semita.

2. Secundus locus est Ieremiæ 28. v. 11. Factum est in anno illo in principio regni iu- 2. Locus
di in anno quarto in mense quinto. Et. Vbi significari videtur initium regni Sede- dubius.
cice in illo in annum 4. annalis hebdomadæ: Ita hunc locum interpretatur
Cornelius, Varanus, Scaliger: id autem negant Petavius & Paludanus, qui
principium regni Sedeceiæ in annum 2. Semites rei ciunt. Alij ut Christophorus
a Castro & Caspar Sanctius haec verba: factum est in anno illo, in principio Sedeceiæ
regi Iuda, capitii praecedenti adnectunt; illa vero in anno quarto, referunt ad ini-
tium cap. sequentis, a quibus verbis caput 28. ausplicantur septuaginta, S. Hiero-
nimus, Theodoretus, Rabanus, S. Thomas, quod probabile asserit Petavius.
At vero Lyranus & Maldonatus aiunt annum 4. cuius hic fit mentio, esse
4 regni Sedeceiæ, dici tamen principium, quia non erat media pars annorum
quibus ille regnauit;

3. Teritus locus est Ieremiæ 34. v. 8. vnde Scaliger infert annum undecimum 3. Locus
Sedeceiæ fuisse sabbatum: Petavius & Paludanus decimum. Nabuchodonosor.

D. d. 3.

for.

P.
Philippi

Chronologia
Testamenti

A IV

17

QVÆSTIO CHRONOLOG. IV.

214

sor enim urbem Sanctam anno 9. Sedeciae mense decimo obsidere coepit Reg. 24. v. i. postea obsidione intermissa exercitum contra regem Aegyptum duxerat, Ierem. 37. cum Iudei seruos & ancillas, quos manumisericordia in tutem retraxerunt, circa annum 10. vel 11. Sedeciae. Vtrum vero annus illius fuerit sabbaticus, ut duo authores isti opinantur, an autem nonus auctorius Scriptura non exprimit. Cornelius negat annum istum quo Sedeciae seruos manumisiti iussit, fuisse sabbaticum. secundum rectum & legalium conuictum sed tantum id Regem egisse, ut novo ordine Sabbaticorum instituto hunc quod lex anno sabbatico fieri iubebat, nec tamen factum fuerat. Manet incertum, vtrum annus undecimus, decimus, an nonus Sedeciae sabbaticus sit: esto Sedecias anno decimo mandasset seruos libertate donari, prout quidem cautum fuerat, sed a Iudeis suo tempore neglectum.

4. Locus.

4. Quartus locus est 1. Machab. 6. v. 20. 40. 53. de quo postea q. seq. autem locis colligimus exiguum è lacris literis haberi praesidium ad Conlogiam de annis Sabbaticis legalibus instituendam. Tria enim prima loca bigua sunt; tertius paulo clarior quidem videtur: inde tamen seriem nostram, per annos captiuitatis Babylonicae, Regum & Iudicium Hebreorum annorum sabbaticorum caput reuocare, per quam difficile & incertum est diuersissimae de annis ab ingressu in Terram, usque ad Machabæorum tempos opiniones palam faciunt. Vide quæ anno 4. Regum 19. & Ieremias 25.

QVÆSTIO IV.

Quinam anni ante vel post vulgarem Christi Epocham sunt Sabbatia.

*Constat de 1.
Tribus
annis sab-
baticis.*

Tres annos Sabbaticos historiæ nobis exhibent, ex quibus certos annos Babyloniæ suppuratione colligere possumus. Primum notatur 1. Machab. 20. 40. 53. & apud Iosephum lib. 12. Antiq. cap. 14. quando mensis piphanæ, Antiochus Eupator urbem Ierosolymorum obsidione cingebat, Regni Graecorum 150. vt eos computat liber primus Machabæorum incepit, vel 149. adhuc usque ad autumnum labente: annus autem leucidarum iniit autumno anni ante vulgarem Christi æram 164. Periodus Julianæ 450. æra mundi Iudaicæ 3598. Cyclo Solis 14. Lunæ 9. vt bene numeratus lib. 9. cap. 26.

2.

2. Alter Sabbaticus habetur partim ex lib. 1. Mach. cap. 16. v. 14. vñf. Hircani parentes dicuntur occisi anno 117. Graecorum mense undecimo, bath, partim ex Iosepho 13. Antiq. cap. 15. & 16. qui tradit annum primi Hircani fuisse sabbaticum, & quartum Sedetis. Porro annus iste 177. Graeci iniit anno ante æram Christi 136. Periodi Julianæ 4578. æra Iudaicæ 3598. Cyclo Solis 14. Lunæ 18. Nec obstat, quod Iosephus dicat obsidionem Iudeæ quia *triginta et tres* sabbaticū: id enim est, ac si dixisset, quia yrgebat.